

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Veien videre mot en alminneliggjort rovviltforvaltning – hovedprinsipper og utfordringer

Statssekretær
Heidi Sørensen

Rovviltmøte i region 5
Ringsaker, 12. mai 2010

Foto: Lars Gangås

Jeg er glad for å delta på møtet i regi av rovviltnemnda i region 5. Jeg ser frem til et spennende program med interessante presentasjoner og diskusjoner i dag.

2010 blir et spennende og viktig år for norsk rovviltpolitikk. Vi skal blant annet vurdere nye bestandsmål for ulv og bjørn.

Jeg er opptatt av å få til en god kunnskapsbasert debatt rundt bestandsmålene. Dette møtet er en viktig arena for berørte aktører i rovviltpolitikken, og det er derfor viktig å være her i dag og presentere status i rovviltpolitikken og ikke minst få tilbakemeldinger, gode råd og innspill fra dere som vi kan ta med i det videre arbeidet.

I Soria Moria II blir hovedtrekkene i stortingsforliket om rovviltpolitikken fra 2004 videreført – der en todelt målsetting står fast.

Soria Moria II om den todelte målsettingen:

Den todelte målsettingen skal sikre rovviltbestandenes overlevelse, og næringsdrift basert på beitebruk i utmark. Regjeringen mener at det fortsatt skal være mulig med levedyktig næringsvirksomhet i landbruket i områder med rovvilt.

Dette er krevende, men hva er alternativet? *Det tause flertallet* ønsker begge deler, og vi har ingen vei utenom.

Stanse tap av naturmangfold

Vi har 2010-målet om å stanse tap av naturmangfold, vi har internasjonale forpliktelser, og vi har nå fått på plass et lovverk som klart og tydelig sier vi skal ta vare på naturmangfoldet.

Naturmangfoldlovens forvaltningsmål for arter er:

at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Så langt det er nødvendig for å nå dette målet ivaretas også artenes økologiske funksjonsområder og de øvrige økologiske betingelsene som de er avhengig av.

(Naturmangfoldloven § 5, 1. ledd)

Ved siden av å ivareta internasjonale forpliktelser, har vi også et selvstendig ønske om å ta vare på naturmangfoldet. Det er forbudt å utrydde arter i Norge. Rovdyra skal betraktes på lik linje med andre arter.

Hva truer naturmangfoldet?

Arealinngrep

Store rovdyr er arealkrevende. De stiller også krav til kvaliteten på leveområdene, som f.eks. jervens valg av ynglehi i "inngrepsfrie" områder. Arealinngrep er den største trusselen mot naturmangfoldet. Isolerte innavlede bestander problem.

Overhøsting

Store uttak av rovdyr – fra tider med skuddpremier - (kombinert med arealinngrep), har gjort at vi i dag ser mange eksempler på små isolerte bestander. I tillegg til lovlig uttak kommer et relativt stort omfang av ulovlig jakt. Resultatet er innavlstrusler som i den skandinaviske ulvestammen.

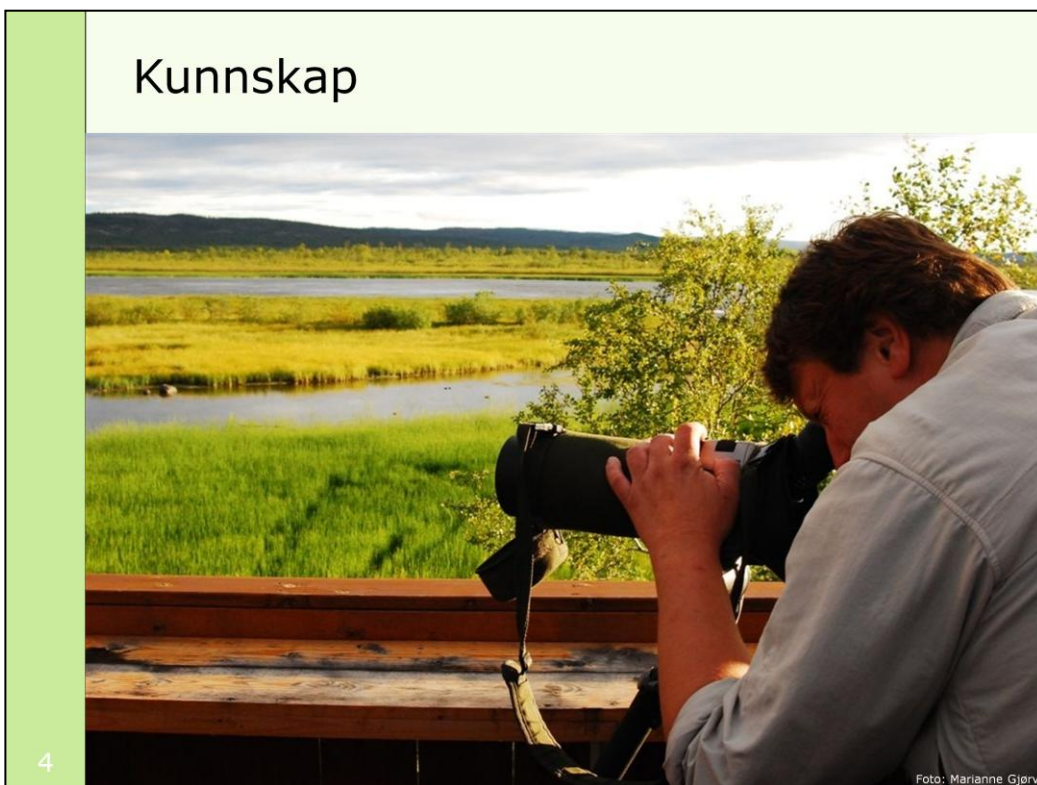
Fremmede organismer

For store rovdyr kan fremmede organismer være en trussel f.eks. i form av overførbare sykdommer. Eks hvilken betydning kan det få at mårhund kan overføre rabies?

Klima og forurensning

Klimaendringer er en stor ny utfordring mot mangfoldet i naturen. Forurensning er sannsynligvis mindre viktig sett direkte mot rovvilt, men ved å trekke parallellen til isbjørn vet vi at miljøgifter kan få dramatiske konsekvenser oppover i næringskjedene.

Kunnskap

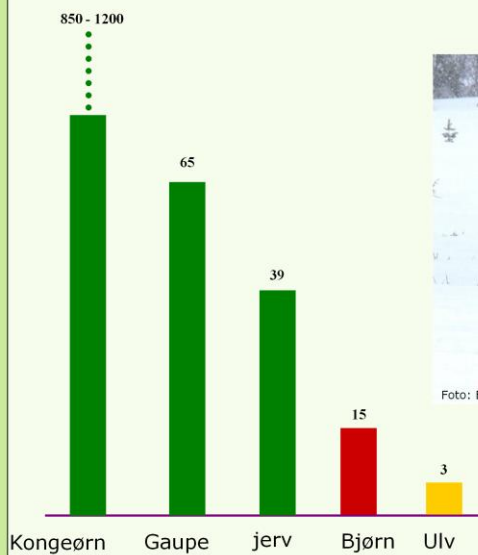
Sentralt i naturmangfoldloven står kravet om at all forvaltning av natur skal være kunnskapsbasert. Dette gjelder også forvaltning av rovvilt.

Dette omhandler både vitenskapelig kunnskap og erfaringsbasert kunnskap. Det er i skjæringspunktet mellom vitenskap og erfaring at det fattes gode vedtak.

En felles virkelighetsforståelse er avgjørende for å minimere konfliktene.

Ikke slik at erfaringsbasert kunnskap = lokalt, og vitenskapelig kunnskap = sentralt.

Nye bestandsmål ulv og bjørn

Bestandsmål i henhold til rovviltforliket i 2004

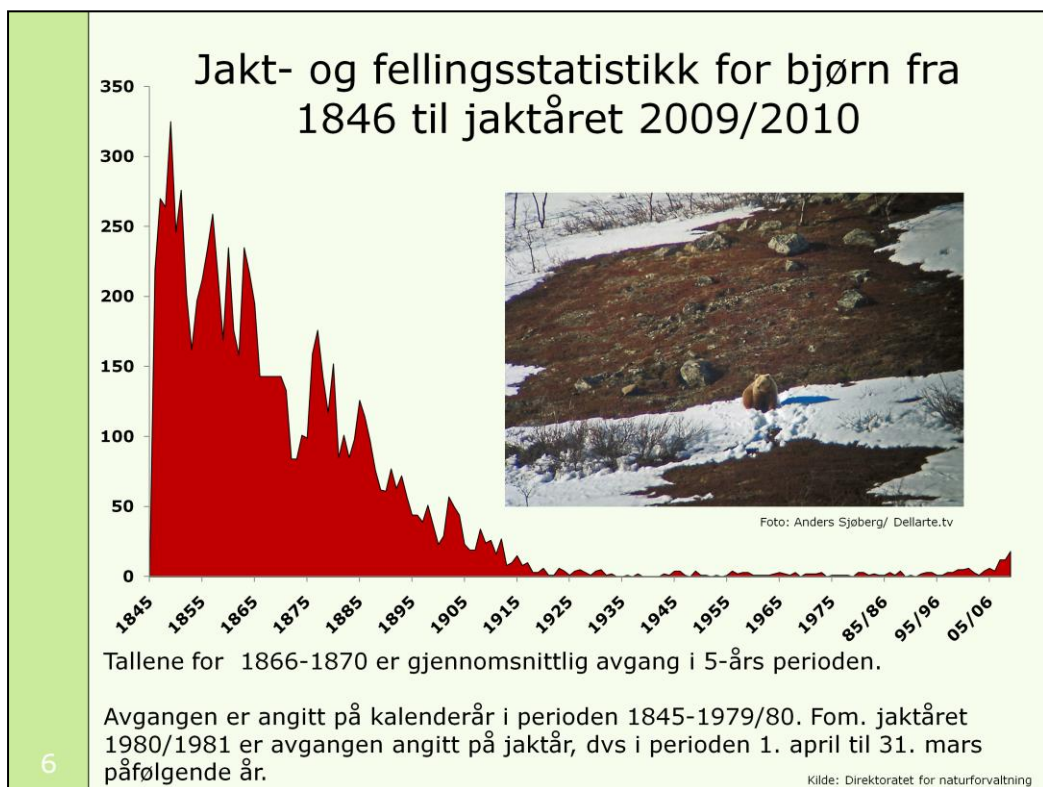
5

Regjeringen vil innen utgangen av 2010 invitere Stortinget til et bredt forlik om bestandsmål for ulv og bjørn. Figuren viser antall årlige ynglinger.

Det legges opp til en bred prosess med debatt og involvering av ulike aktører. Dette blir en krevende jobb, men vi må ha et nytt forlik for å skape større enighet om de bestandene vi forvalter. Dette besøket er det første i en rekke besøk til alle de åtte rovviltregionene utover våren og sommeren.

Jeg er opptatt av å få en debatt der best mulig tilgjengelig kunnskap legges til grunn.

Nye bestandsmål skal befinne seg innenfor rammen av gjeldende lovverk og internasjonale forpliktelser.

6

Bjørn:

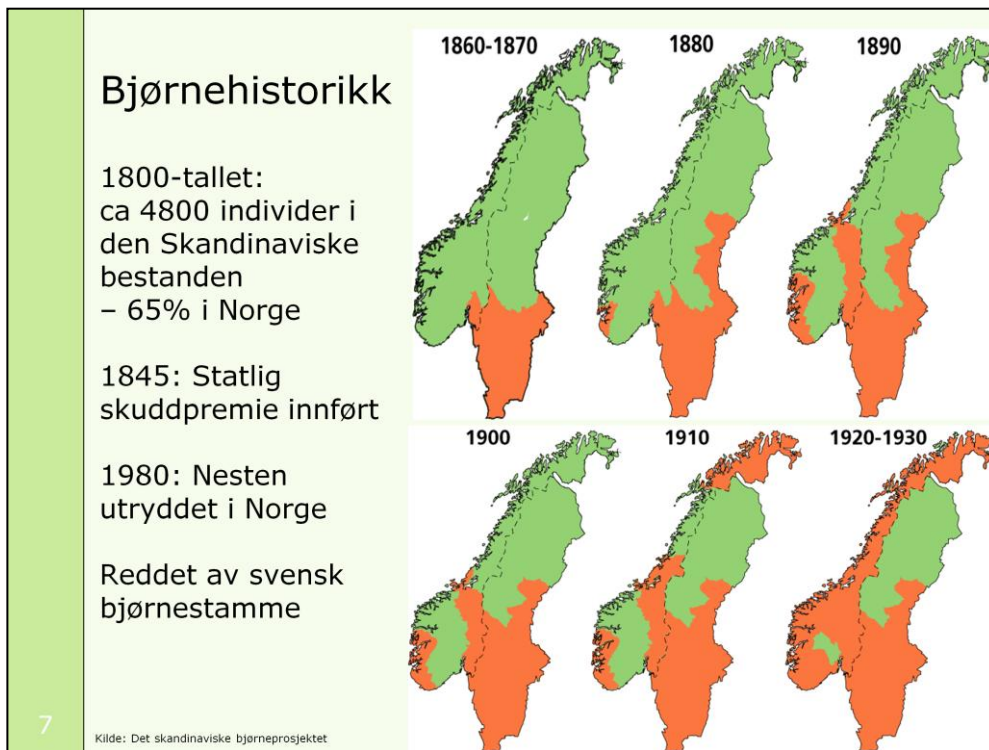
Her ser vi jakt- og fellingsstatistikk for bjørn fra 1846 til jaktåret 2009/2010.

Skuddpremieordningen varte fram til 1932. Da ble bjørnen fredet under vintersøvnen. Den ble totalfredet i Norge i 1973.

Bjørn ble fredet i 1913/1969 i Sverige.

Avgang bjørn siste jaktår:

År	Bjørn
2008/2009	12
2009/2010	18

Bjørnehistorikk: På begynnelsen og midten av 1800-tallet, var brunbjørnen spredt over hele den skandinaviske halvøya, men i varierende tetthet (grønne områder er bjørneområder).

Den skandinaviske populasjonen er beregnet å ha bestått av 4700-4800 individer rundt 1800-tallet, hvor 65% av bestanden var i Norge.

1845: statlig skuddpremie på store rovdyr i Norge. Intens jakt førte til en kraftig reduksjon av bjørnestammen i Norge.

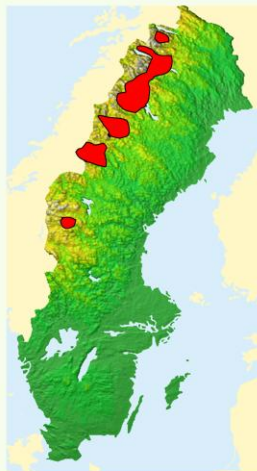
Rundt andre verdenskrig antar man at bjørnen var funksjonelt utryddet i Norge (dvs ingen reproduserende bestand). Siste rest av den norske bjørnebestanden forsvant på 1980-tallet.

De senere 10-årene har antallet bjørner i Norge økt sakte men sikkert, noe som skyldes en økende bestand i våre naboland, da primært Sverige.

Vi har ingen gode tall på antall bjørner på norsk areal de siste 10-årene. I Stortingsmelding nr 35 (1996-97) "Om rovviltforvaltning", ble bestanden i Norge anslått til 26-55 individer innom Norge i løpet av en sesong, mens vi i dag, basert på DNA-analyser, antar at i overkant av 150 individer er innom Norge i løpet av en sesong.

Den svenske bjørnebestanden er i vekst

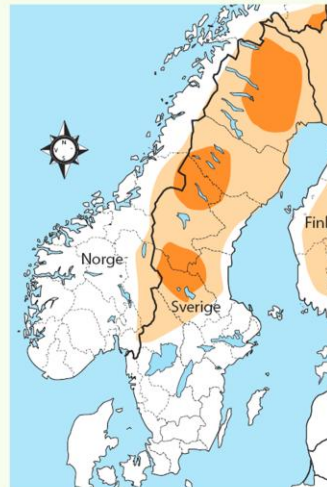
Stammer som overlevde

Kilde: Det skandinaviske bjørneprosjektet

1930: ~130
1942: ~300
1975: ~500
1996: ~1000
2004: ~2200
2005: ~2550
2008: ~3200

Situasjonen i dag

Kilde: Det skandinaviske bjørneprosjektet

Det er tidligere registrert en årlig bestandsvekst på 16%
- det høyeste i verden!

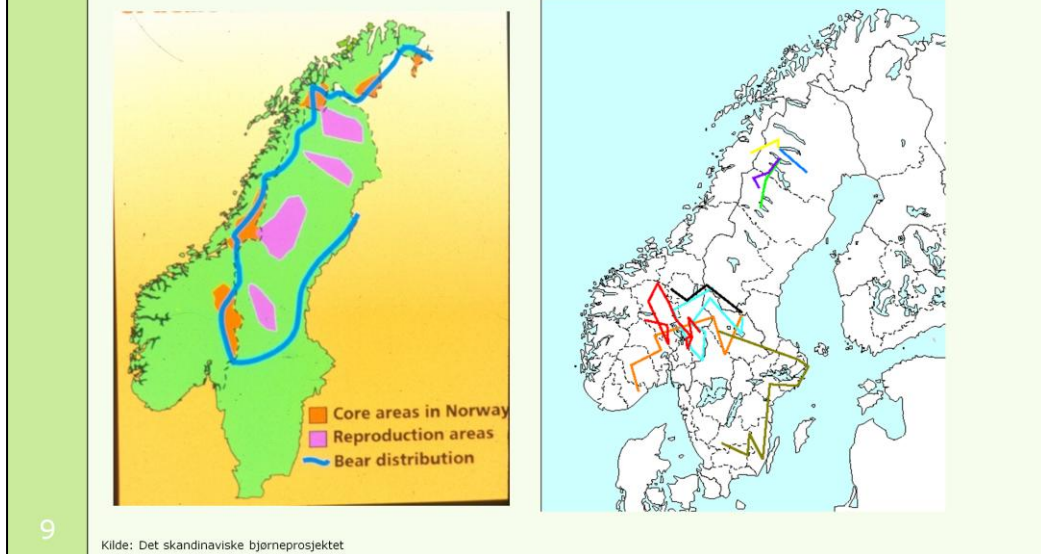
8

Disse kartene viser svenske kjerneområder for bjørn og at den svenske bjørnebestanden er i vekst.

Bestanden i Sverige i dag er anslått til ca 3200 individer.

Det ble på slutten av 1990-tallet registrert en årlig bestandsvekst på 16% i sørlige deler av den svenske populasjonen – dette er den høyest registrerte bestandsveksten for brunbjørn i verden!

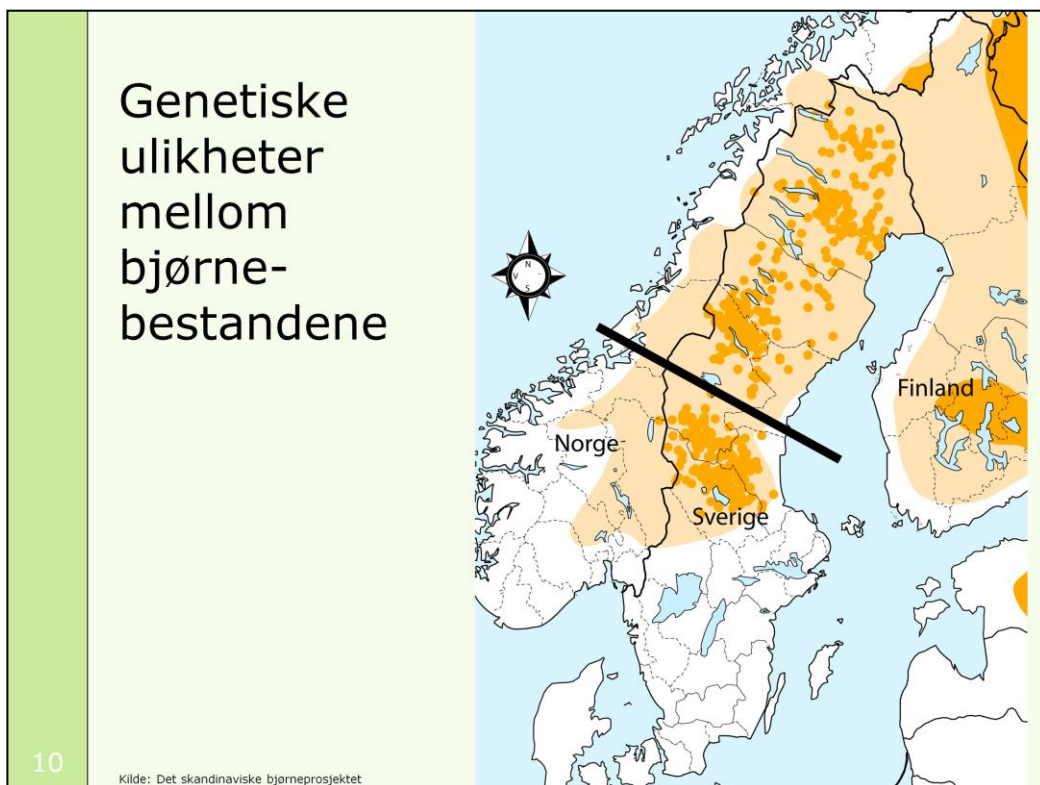
Hvordan en bjørnестamme øker i utbredelse: Norge får bjørn fra nabolandene

Figuren til venstre viser områder i Norge hvor det er binner, reproduksjonsområdene i Sverige og hovedutbredelsesområdet i Skandinavia. Figuren til høyre viser eksempler på vandringer av radiomerkede bjørner på tvers av riksgrensen.

Mange individer er påvist både i Norge og i våre naboland gjennom DNA-analyser. Vi har ikke noe eksakt antall, men det er ingen tvil om at trafikken over grensene er betydelig. Det anslås at totalbestanden i Skandinavia består av 3200-3300 individer. Det finnes per i dag ikke noe estimat på hvor mange "helnorske" bjørner vi har.

Bjørnens biologi og økologi fører til at vi får en overvekt av hannbjørner i Norge. Yngre hannbjørner vandrer gjerne langt ut fra deres oppvekstområde (binner etablerer seg nær inntil moras leveområde – binnefronten!), og vandrer de vestover så havner de inn i Norge og i områder hvor det er lite eller ingen individer fra før. Slike yngre hannbjørnene kan vandre over store områder og lete etter egnede leveområder å etablere seg i, men når de blir kjønnsmodne er det reproduksjon som gjelder. I og med at det ikke finnes binner langt vest i Norge, må hannbjørnene vandre østover til områder med binner.

Brunbjørnen i Skandinavia er den samme som finnes ellers i Europa. Den europeiske brunbjørnen har to genetiske opprinnelseslinjer, en østlig linje (Russland) og en vestlig (resten av Europa). Den vestlige linjen er videre oppdelt i to undergrupper, den ene med opprinnelse i det iberiske området og den andre i området på Balkan. Både den iberiske og den russiske linjen er representert i den skandinaviske bjørnebestanden. Bjørnene fra Midt-Skandinavia og nordover, avstammer fra den østre russiske linjen, mens bjørnene lengre sør avstammer fra den iberiske linjen.

Det er altså genetiske ulikheter mellom bjørner fra Midt-Norge og nordover og bjørner lengre sør. Det er et genetisk skille som går omtrent ved fylkesgrensa mellom Nord- og Sør-Trøndelag.

Bjørn - overvåking og bestandsutvikling

11

Foto: Miljøverndepartementet og Direktoratet for naturforvaltning

For bjørn er det påvist mellom 0 og 6 ynglinger i Norge de siste årene. Overvåking av bjørn er utfordrende. Vi har god oversikt over antall individer, men ikke ynglinger. Norge er randzone for bjørn og overvekt av hannbjørner. Vi har jobbet med å finne en løsning på dette med en ny beregningsmodell for antall årlige ynglinger.

Årlig DNA-analyser bjørn og jerv

Vi skal styrke bestandsregistrering av rovdyr ytterligere, blant annet årlig DNA-registrering av bjørn og jerv i hele landet.

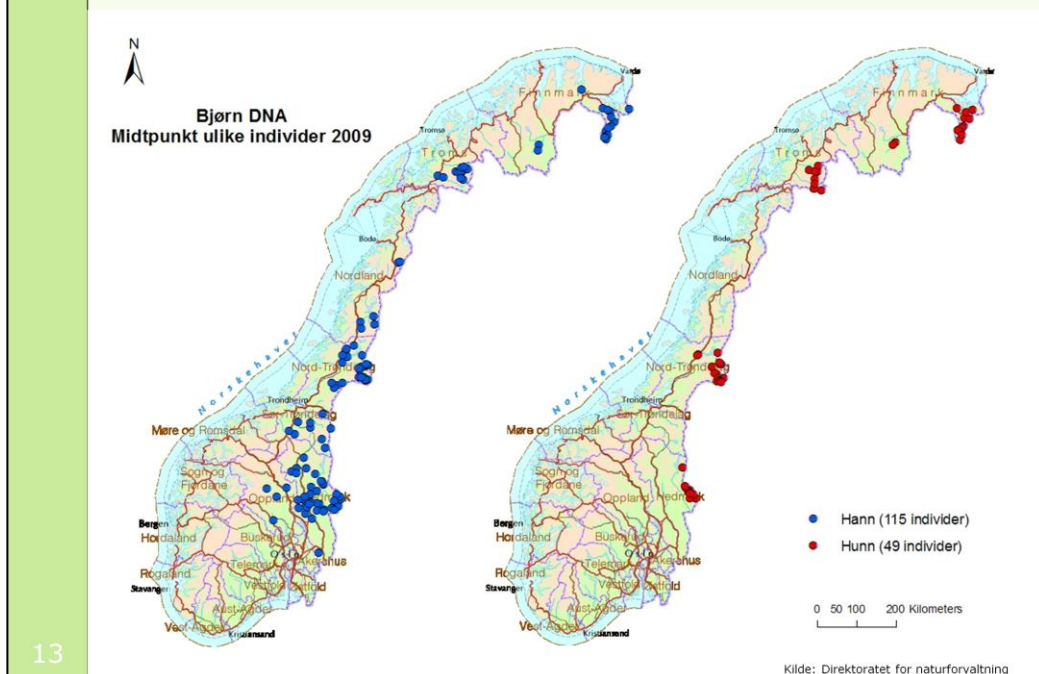
Dette er sentrale elementer i vurderingen av nytt bestandsmål for bjørn.

Bildet viser postkassene på Svanhovd miljøstasjon i Pasvik i Finnmark. En av de grønne kassene er for innsamling av bjørnemøkk [animert inn pil]. Både lokalbefolkning og soldater fra grensestasjonen er aktive med å levere prøver de har funnet.

Vi skal også se på mulige forbedringer med tanke på økt lokal deltagelse. Involvering i DNA-innsamling kan være et slikt eksempel. I Hedmark fylke: 99 ekskrement fra bjørn samlet inn i 2009. Viser lokalt engasjement, som man er helt anhengig av for å kunne gjennomføre denne typen av bestandsregistrering!

Videre jobbes det blant annet med å se på løsninger for egen publikumsdatabase á la artsobservasjoner.no, hvor folk kan melde inn det de ser og finner av arter i naturen.

DNA-kartlegging: 164 bjørn i Norge i 2009

13

Kartene viser de ulike individene av bjørn som ble påvist gjennom DNA-analysene i Norge i 2009. Hver prikk illustrerer et individ, og de blå prikkene er hannbjørner, mens de røde prikkene er hunnbjørner. Forekomsten av binner i Norge er i Pasvik, Annarjokka, Indre-Troms, Nord-Trøndelag og her i Hedmark.

2009: Funnet DNA fra 45 bjørn (35 hanner og 10 binner) i Hedmark.

Argumentasjonen som en ofte møter om at yngre hannbjørner vest i Norge ikke har noen betydning for bjørnebestanden, er en sannhet med modifikasjoner. Disse vil også reprodusere seg dersom de overlever til kjønnsmoden alder. Slike individer kan på lik linje med alle andre individer, være bærere av særskilt viktige gener eller inneha egenskaper som er "viktig" for bjørnebestanden.

"Hannbjørnproblematikken" er en naturlig situasjon som vi må leve med og lære å håndtere i Norge så lenge bestandsmålsettingen og bestandssituasjonen er som den er. Virkemidlene i dag er skadefelling på forholdsvis lave skadenivåer i områder hvor det ikke er målsetting om yngling av bjørn, jf siste Stortingsmelding og regionale forvaltningsplaner, og lisensfelling i slike områder. Disse virkemidlene bør være tilstrekkelig til å håndtere en voksende og ekspanderende bjørnebestand i Norge.

Modell for beregning av ynglinger i Norge

Forvaltningsmålet er uttrykt i et spesifikt antall årlige ynglinger, og det er derfor viktig for forvaltningen å ha et nøyaktig anslag over antall ynglinger.

Med utgangspunkt i dette har det skandinaviske bjørneprosjektet, etter oppdrag fra Direktoratet for naturforvaltning, utviklet en simuleringsmodell for å estimere antall årlige ynglinger av bjørn i Norge. Modellen tar utgangspunkt i DNA-analyser av årlige innsamlinger av biologisk materiale, i hovedsak ekskrementprøver.

Bjørnene i Norge finnes i randsonen av bjørnestammene i landene med felles grenser til Norge. Hjemmeområdet til noen binner ligger delvis utenfor Norge. Modellen justerer derfor for andelen av binneres hjemmeområder som er utenfor Norge, fordi det reduserer dobbeltelling av bjørn og ynglinger. I tillegg til DNA-resultatene er modellen blant annet basert på data fra feltarbeid innsamlet fra 1984 til 2008, og jaktstatistikk fra 1981 til 2008.

Hvor pålitelig er modellen?

Det er utført følsomhetsanalyser, der man måler effekten av å bryte forutsetningene i modellen. Før analysene ble satt i gang, ble informasjon for 91 tilfeldige "bjørneår" innenfor 75 km fra norskegrensen, tatt ut fra datagrunnlaget.

Kryssvalideringen ble utført ved å sjekke om resultatene som modellen kom opp med for disse 91 "bjørneårene" stemte med det disse 91 "bjørneåra" viste i virkeligheten. Dette stemte godt!

En modell blir aldri like god som virkeligheten. Den vil imidlertid bli bedre for hvert år som går, og mer data gir bedre modeller. Man må også huske at dette er minimumstall av binner, da DNA-analysene ligger til grunn for resultatene.

Resultat fra modellen

År	Forvaltnings-region	Tall på registrerte binner	Tall på reproduksjoner			
			Mål	Estimat		
				LCI	Mean	UCI
2008	1*	0	0	-	-	-
	2*	0	0	-	-	-
	3*	0	0	-	-	-
	4*	0	0	-	-	-
	5	6	3	0	0.78	2.46
	6	8	4	0	1.05	2.93
	7	0	2	-	-	-
	8	26	6	0	2.45	5.51
2009	1*	0	0	-	-	-
	2*	0	0	-	-	-
	3	0	0	-	-	-
	4*	0	0	-	-	-
	5	10	3	0	1.39	3.48
	6	16	4	0	2.32	5.14
	7	0	2	-	-	-
	8	23	6	0	2.03	4.75

15

Kilde: Det skandinaviske bjørneprosjektet

*= ingen prøver med DNA fra bjørn ble samlet inn i disse regionene

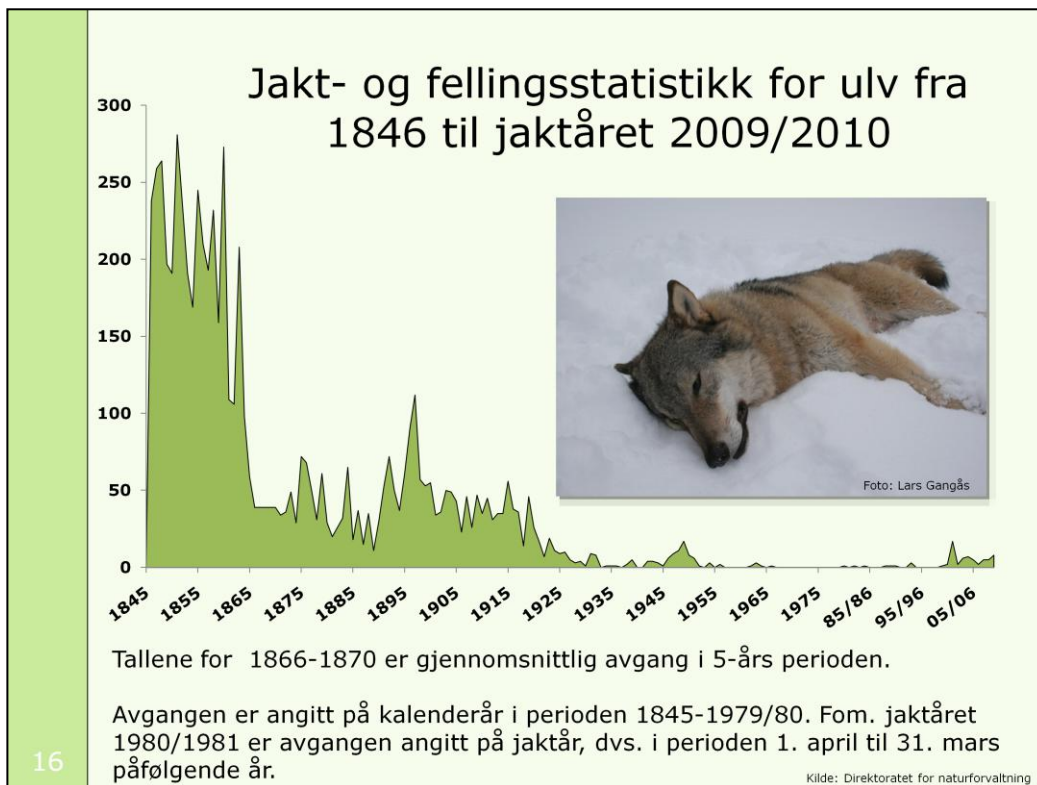
Resultatene fra den nye modellen er fremstilt i denne tabellen.

Tallene for region 5 (Hedmark) er uthevet, bestandsmålet for region 5 er fastsatt til 3 årlige ynglinger. Det ble funnet DNA fra 6 binner i Hedmark i 2008. Ved hjelp av modellen er det estimert at det tilsvarte mellom 0 og 2.46 ynglinger. Gjennomsnittlig estimat er 0.78 ynglinger i 2008, og 1.39 ynglinger i 2009.

Modellen beregnet 4,29 ynglinger i Norge i 2008 og 5,73 i 2009, basert på henholdsvis 40 og 49 dokumenterte individuelle binner.

Man må huske på at tallene bare er et forsøk på å si noe om hva som er mest sannsynlig ut fra de data man har tilgjengelig. Estimert varierer mellom nedre grense for konfidensintervallet (LCI) og den høyeste grensen for konfidensintervallet (UCI).

(* = ingen prøver med DNA fra bjørn ble samlet inn i disse regionene)

16

Ulv:

Her ser vi jakt- og fellingsstatistikk for ulv fra 1846 til jaktåret 2009/2010.

I 1845 ble det i forbindelse med den nye jaktloven, innført skuddpremie på rovvilt. Ettersom utbetalingene var relativt høye, er det grunn til å tro at de fleste jegere rapporterte det de hadde skutt.

Skuddpremie opphørte i forbindelse med fredningen i 1971.

Ulv fredet i 1966 i Sverige.

Avgang ulv siste jaktår:

År	Ulv
2008/2009	4
2009/2010	8

Bestandsutvikling for ulv

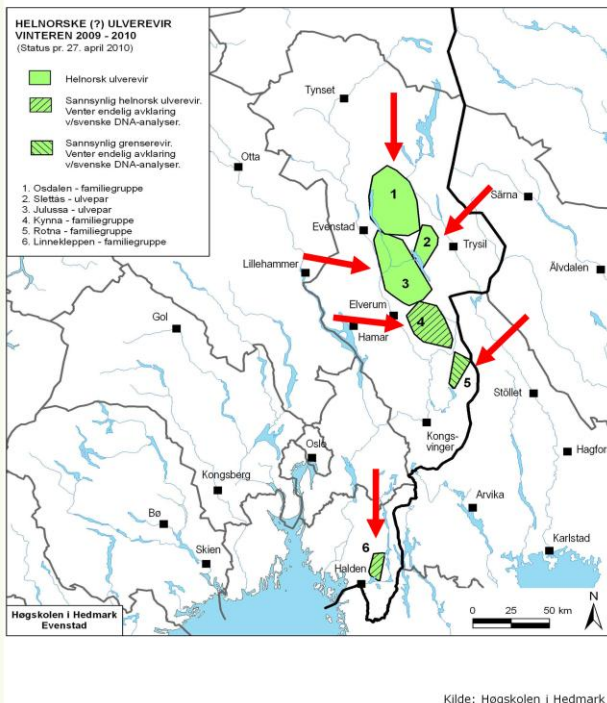
Når det gjelder ulv, har vi ikke noen av årene etter rovviltforliket i 2004 nådd målet om tre ynglinger innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv.

Nå i 2010 er det teoretisk mulig at det for første gang kan bli født tre eller flere kull med ulvevalper i helnorske revir innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv, i tråd med målsettingen i Stortingsvedtaket av 2004.

Norske ulverevir

3-6 hefnorske ulverevir i 2010 i Hedmark og Østfold

1. Osdalen
2. Slettås
3. Julussa
4. Kynna
5. Rotna
6. Linnekleppen

18

Kartet viser en oversikt over 3-6 hefnorske ulverevir fra i vinter, der ulv potensielt kan yngle nå i våres. Det er fortsatt usikkerhet rundt tre av revirene, om de er hefnorske eller grenserevir

To valpekull er bekreftet født i følgende hefnorske revir i Hedmark i 2009:
Osdalsreviret (7-9 ulver):

Yngling ble påvist i 2008 og et nytt kull med 8 valper ble påvist i 2009. Hittil i vinter er minst 5-7 unglulver sporet på snø i tillegg til foreldrepåret. Familiegruppen er hefnorsk og har tilhold både innenfor og utenfor ulvesonen som er etablert av Stortinget. Mer enn 50 % av flokkens revirgrenser er utenfor sonen.

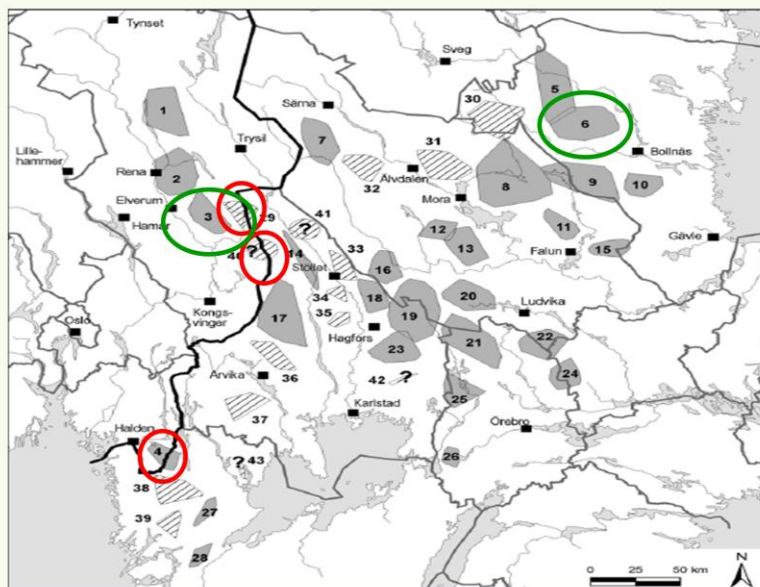
Kynnareviret (9-10 ulver):

Yngling ble påvist i 2008, og et nytt kull av samme par er påvist i 2009. DNA-analyser har vist at hannen er finsk-russisk, mens mor til valpene er født og oppvokst i reviret i 2006. Revirgrensene til denne familiegruppen dekker så langt kun norske arealer.

Ellers i Hedmark:

I ulvesonen her i Hedmark er det ellers påvist ett nyetablert, stasjonært ulvepar nordvest i Trysil (Slettåspåret), og Julussatispa har igjen fått en ny partner. Sør i Trysil ble det dokumentert et nytt ulvepar med revir på tvers av riksgrensa (Varåa), men tisper ble ulovlig avlivet i februar. Også enkelte ulver fra Fulufjellsreviret hadde tilhold på tvers av riksgrensen. Det er påvist ulvepar i Juvbergsreviret og Gråsmarkreviret samt familiegruppe i Rotnareviret som trolig har mest tilhold på norsk side. Sist vinter er det i Hedmark påvist totalt 37-41 ulver, hvorav 22-26 hefnorske (to er nå døde).

Ulverevirer i Norge og Sverige 2008/2009

19

Kilde: Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt

Vi ønsker en dialog med Sverige om fordeling av ulverevir på tvers av riksgrensen og å finne en løsning begge land kan bli enige om.

Det blir viktig for oss å ha denne dialogen før vi vurderer nytt bestandsmål.

I Sverige ble rovviltpolitikken behandlet på nytt i 2009. Dette må vi ta med oss inn i videre vurderinger.

Kartet er hentet fra statusrapport om ulv vinteren 2008/2009 fra det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt. Det viser utstrekningen av skandinaviske ulverevir. De mørke feltene viser utbredelse av ulveflokker, og lys skravering viser revirmerkede ulvepar. Foreløpig statusrapport vinteren 2009/2010, tyder på noen endringer, men vinterens overvåking er ikke endelig konkludert av overvåkingsprogrammet.

De revirene som sist vinter strakk seg på tvers av riksgrensa er Juvbergsreviret (nr 29), Rotnareviret (nr 40) og Dals Ed-Halden reviret (nr 4). Kynnareviret (nr 3) og Galvenreviret (nr 6) har russisk lederhann.

I mai 2009 vandret en av valpene fra Galvenreviret – kalt "Galventispa" - inn i Norge. Ulven gjorde stor skade på sau i prioriterte beiteområder i løpet av sommeren, men oppholdt seg også deler av tiden innenfor det prioriterte yngleområdet for ulv. Tiltak for å redusere skadene på sau måtte iverksettes.

Sommerens situasjon med Galventispa var spesiell. Galventispa var det eneste kjente individet i Norge med "friske gener". Grunnet innavlstrusselen ble terskelen for felling satt høyt. Innavl er, sammen med det store omfanget av ulovlig jakt, en stor trussel mot den skandinaviske ulvebestanden. Skremming ble forsøkt i første omgang, men ulven var engstelig for å krysse barrierene mot øst og ble værende. Det ble så iverksatt et flytteforsøk på barmark, men det lyktes først den 10. mars. Ulven ble flyttet nær svenskegrensa, og har i ettertid oppholdt seg delvis i Sverige og delvis i Norge. Per 5. mai var hun på norsk side (se kartet).

Flyttinga av Galventispa har så langt vært svært vellykket, og vi håper nå at atferden kan tyde på at hun vil etablere revir i grensetraktene mellom Norge og Sverige.

Når det gjelder ulv, har vi med dagens bestandssituasjon i Skandinavia spesielle genetiske utfordringer for å lykkes med å ivareta ulven på lengre sikt. Bestanden er grunnlagt på få individer og ikke stor nok til å klare seg uten jevnlig innvandring og etablering av finsk/russiske ulver.

I ettertid har vi fått kunnskap om at en finsk/russisk innvandrer har etablert seg i Kynna og blitt far til to valpekull. Dette er svært gledelige nyheter.

Det er fortsatt en relativt liten bestand vi forvalter. Jeg mener derfor det er viktig å ha en mest mulig omforent holdning med Sverige om hvordan vi skal forholde oss til forvaltningen av genetisk spesielt viktige individer i tiden fremover.

Svensk ulvepolitikk

Bestandsmålet for ulv opprettholdes de neste 3 årene

Innføring av lisensjakt på ulv

Flytting av inntil 20 ulv

NRK Nyheter TV Radio Snarveier

NRK > Nyheter > Distrikt > Østfold

Østfold

NRK ØSTFOLD

Sport RSS Nyhetsbrev Nettradio og -TV PI Østfold live Radiosendinger 4i TV-sendinger

VÆRET

I morgen kl. 13:

- Åsheim -14°
- Frederik... -11°
- Halden -9°
- Moss -12°
- Rakkestad -10°
- Sarpsborg -11°

Varsel fra yr.no

KONTAKT

Postadresse: NRK Østfold, Postboks 33, 1629 Gamle Fredrikstad

Tlf: 80041411

Telefon: 69384800

Telefaks: 69384807

Distribusjonsansvarlig: Ulf Mørten Davidsen

Nettsvarlig: Anders Engen Sanden

Publisert 02.01.2010 10:24. Oppdatert 03.01.2010 19:33.

Skriv ut Del/tips

22 ulver skutt lørdag

Ulver har blitt skutt i ekspressfart i Sverige etter at jakta startet lørdag. – Ikke overraskende.

ANDERS ENGEN SANDEN anders.engen.sanden@nrk.no

LES

Kontak til svensk ulvejakt – Ingen hensikt å jage ulven forsk ulv kan felles i Sverige Tar ulvens parti med jakthunder Nå viser det seg at de svenske jegerne er dødelig effektive. I løpet av lørdag skriver [Aftonbladet.se](#) at 22 ulver ble skutt. Flest er skutt i Värmlands län og Dalarnas län.

LENKER

Kilde: Faksimile fra NRK Østfold 02.01.10

21

Sverige har besluttet at bestandsmålet for ulv på 20 årlige ynglinger og maksimalt 210 individer skal opprettholdes de neste 3 årene.

Sverige innførte lisensjakt på ulv fra vinteren 2009/2010 (faksimilen viser et nyhetsoppslag om den svenske ulvejakten, der 22 av 27 ulver ble skutt på én dag).

Det legges videre opp til en strategi hvor det skal flyttes inntil 20 ulv fra Nord-Sverige og ev. Finland/Russland de neste 5 årene.

Hensikten er å skape økt aksept for ulven, samt forbedre ulvens genetiske status.

22

Gaupe:

Her ser vi jakt- og fellingsstatistikk for gaupe fra 1846 til jaktåret 2009/2010.

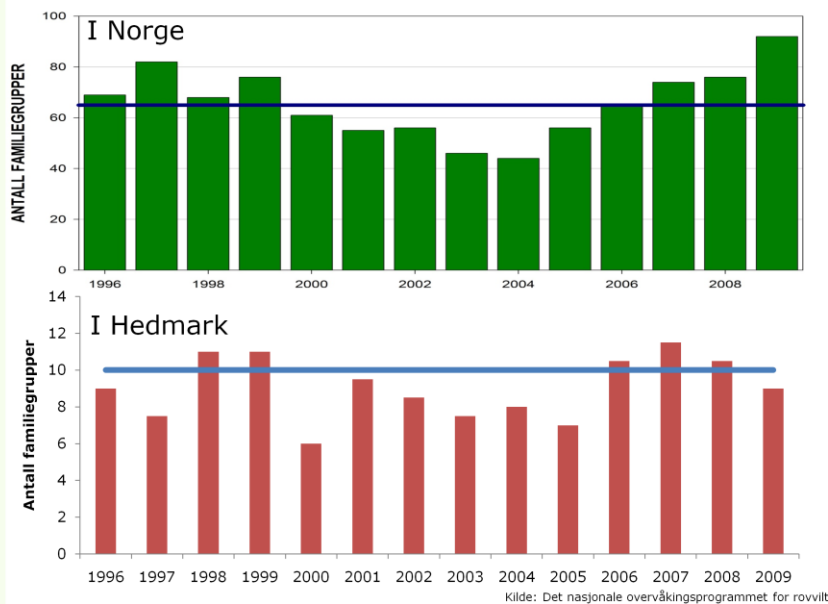
I 1980 ble ordningen med helårsjakt og statlig skuddpremie avviklet. I 1992 ble gaupa fredet i Sør-Norge inntil kvotejakten ble innført i 1994.

Gaupe fredet i 1928, 1986 og 1991 i Sverige.

Avgang gaupe siste jaktår:

År	Gaupe
2008 /2009	139
2009/2010	146

Årlige ynglinger av gaupe 1996 - 2009

23

Den øverste figuren viser bestandsmålet på 65 årlige ynglinger i Norge. For perioden 1996-2009, ser vi at gaupebestanden har svingt en del, med et minimumsnivå i 2004 og en ny topp i 2009.

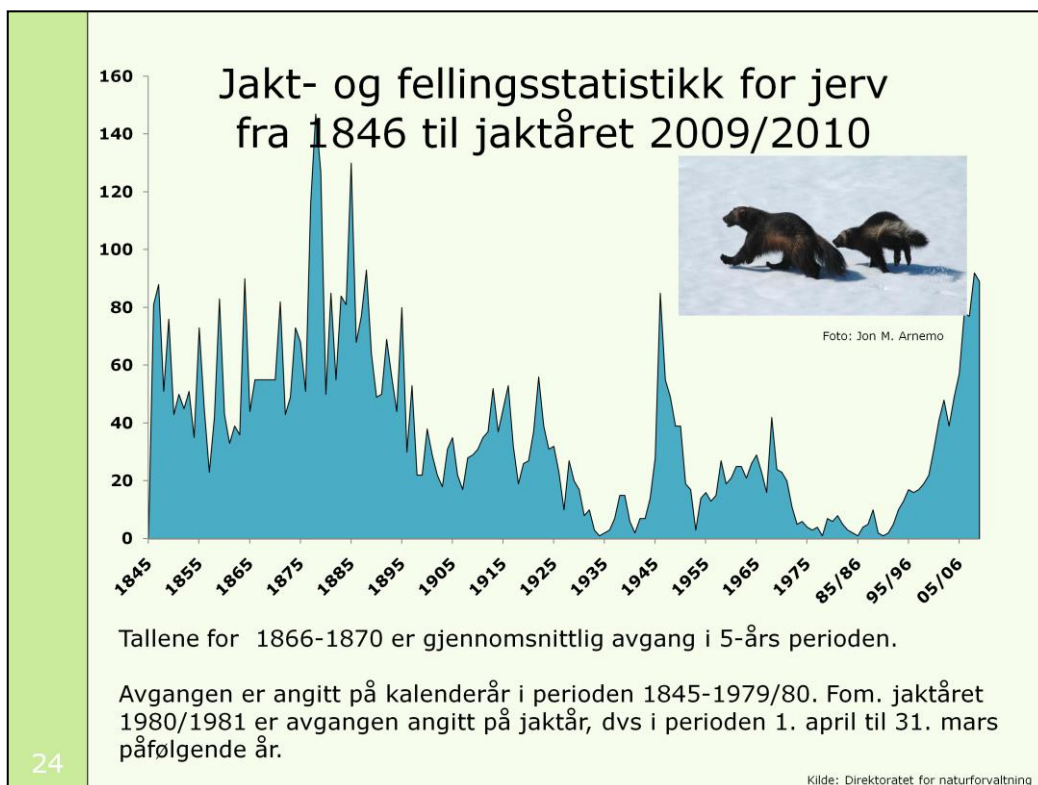
Den nederste figuren viser antall ynglinger registrert av gaupe i region 5 (Hedmark) fra 1996-2009. Bestandsmålet er 10 årlige ynglinger. Bestanden ligger nå på minimum 9 årlige ynglinger.

Bestanden av gaupe ligger i dag nær bestandsmålet for de fleste regioner. Unntaket er region 6 – Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag, der antall familiegrupper har økt de siste årene.

På grunn av den økende bestanden, var kvotene for gaupejakta på landsbasis totalt sett høye i år. Det ble åpnet for felling av totalt 149 dyr, hvorav 58 hunngauper. Dette er den største kvoten som er satt siden det ble innført kvotejakt på gaupe i Norge i 1994.

En gjennomgang av kvotejakta for 2010, viser at det på landsbasis ble felt et historisk høyt antall gauper, totalt 134, det høyeste fellingstallet siden midten av 1800-tallet. Flest gauper ble felt i region 6. Det er forventet at årets uttak vil redusere bestanden ned mot bestandsmålet også i region 6.

Figur for region 2: Frem til og med 2005 omfatter registreringen observasjoner gjort til og med 15. februar. I 2006 ble registreringsperioden utvidet til og med 28. februar.

24

Jerv:

Her ser vi jakt- og fellingsstatistikk for jerv fra 1846 til jaktåret 2009/2010.

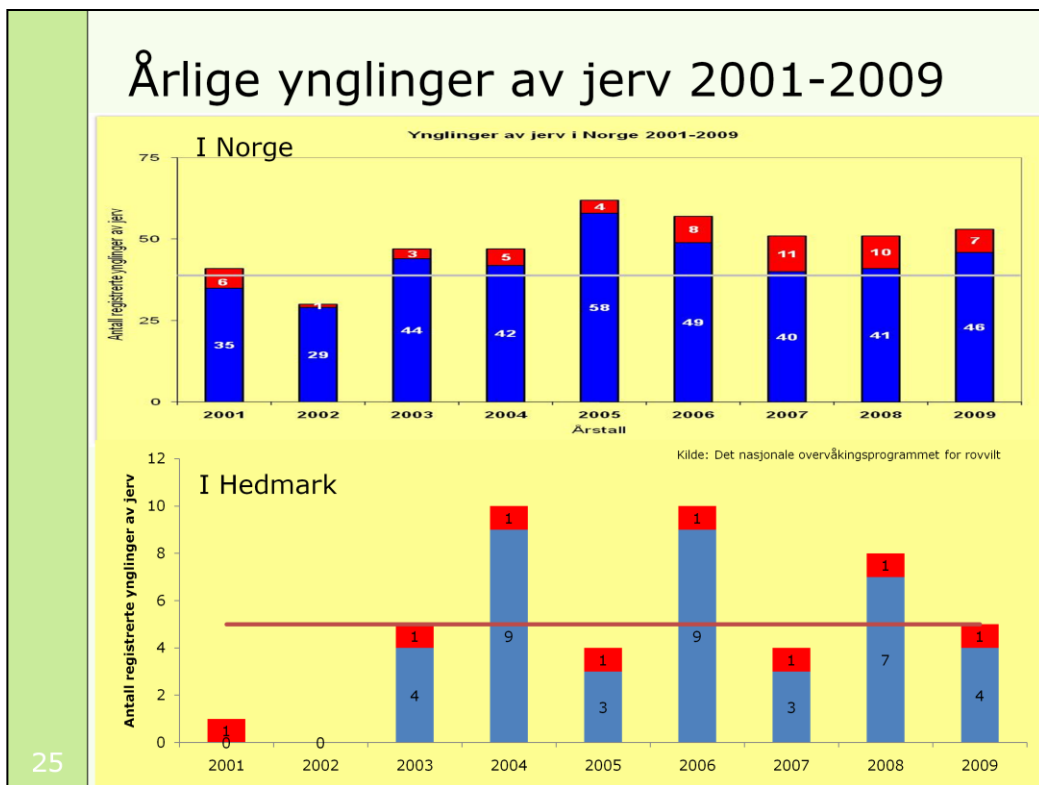
Skuddpremie opphørte i forbindelse med fredningen av jerv, som ble innført i Sør-Norge i 1973. Jerv ble imidlertid totalfredet i hele landet (altså inkludert Nord-Norge) først i 1982.

Jerv fredet i 1913/1969 i Sverige.

Avgang jerv siste jaktår:

År	Jerv
2008/2009	92
2009/2010	89

Årlige ynglinger av jerv 2001-2009

25

Figurene viser årlige ynglinger av jerv i perioden 2001 til 2009, for Norge og for Hedmark.

De horisontale strekene representerer det nasjonale bestandsmålet på 39 årlige ynglinger av jerv i Norge, og det regionale bestandsmålet på 5 årlige ynglinger i region 5 (Hedmark).

Med unntak av 2002, har vi i Norge i perioden 2001-2009 ligget noe over bestandsmålet for jerv. I Hedmark var det i 2002 ingen registrerte ynglinger av jerv. Trekker vi fra antall hiuttak (rød del av søylene), ser vi at "netto" antall ynglinger i Norge i denne perioden befinner seg relativt nær bestandsmålet.

Bestandsovervåking

Foto: Miljøverndepartementet og Direktoratet for naturforvaltning

Foto: Lars Gangås

Foto: Lars Gangås

26

I 2010 er det bevilget hele 16,2 millioner kroner til bestandsovervåkingen. Dette er en tredobling med økning på over 10 millioner kroner siden 2005.

Vi har et av verdens beste overvåkingsprogram for rovvilt, men likevel er det avvik mellom rapporteringen fra overvåkingsprogrammet og lokale oppfatninger om rovviltbestandenes størrelse. Det er viktig at vi tar denne utfordringen på alvor. Uten mest mulig felles virkelighetsoppfatning, er det vanskelig å redusere konfliktene.

Vi vil aldri komme på et nivå der vi har kontroll på absolutt alle individer. Forvaltningsmessig er dette heller ikke nødvendig eller hensiktsmessig. Før eller siden nærmer vi oss et nivå i overvåkingsarbeidet hvor økt økonomisk innsats ikke lenger vil være fornuftig.

Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt

Som ledd i arbeidet med å styrke rovviltovervåkingen, tar vi også sikte på en betydelig styrking av Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt.

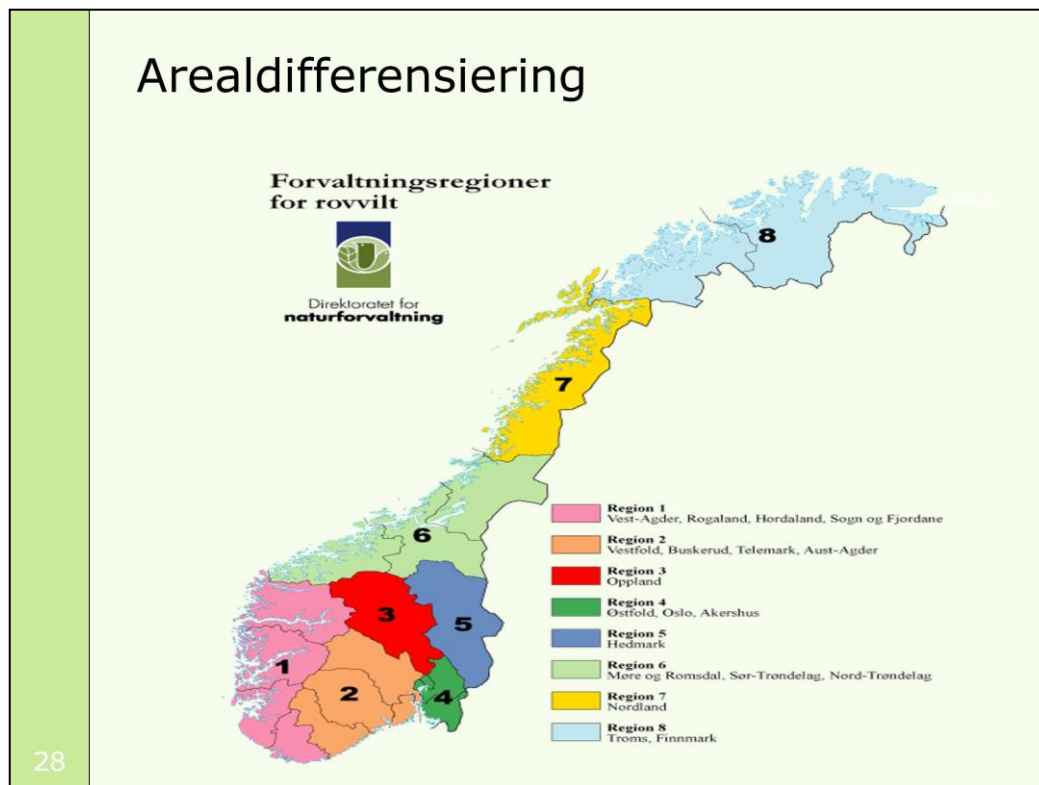
Det er viktig å styrke identiteten og ansvaret med en egen enhet, og i enda større grad tydeliggjør skillet mellom forvaltning og overvåking.

Økt fokus på service ovenfor ulike brukergrupper er også sentralt, med førstehåndskunnskap om bl.a. metodikk og resultater ut til brukerne.

Det vil også være ønskelig med videreutvikling av et mest mulig felles fennoskandisk overvåkingsystem, metodikk, rapportering etc.

Bildet viser Paul Aspholm fra Bioforsk på Svanhovd miljøsenter i Pasvik. Han viser fram prøver av bjørnehår og bjørnemøkk samlet inn til DNA-registrering.

Arealdifferensiering

Rovviltnemndene har hovedansvaret for forvaltningen innenfor sine respektive regioner og innenfor rammen av de nasjonalt fastsatte bestandsmålene.

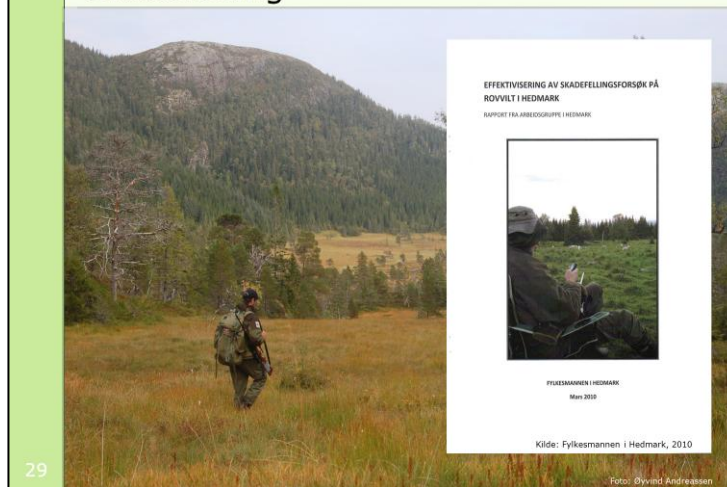
Rovviltnemndene utarbeider forvaltningsplan hvor det blant annet foretas en arealdifferensiering, dvs prioritering av ulike områder til henholdsvis rovvilt eller beitedyr.

Regjeringen har nå sagt at det skal gjennomføres en evaluering av gjeldende arealdifferensiering i rovviltregionene.

Vi ønsker at nemndene skal foreta en evaluering av gjeldende arealdifferensiering, med spesielt fokus på den geografiske samordning av områdene prioritert til hhv rovvilt og beitebruk i grenseområdene mellom regionene.

Det blir viktig at vi i denne evalueringen ser på ny kunnskap om blant annet gaupe og jerv.

Skadefelling

For beitebrukere er det ofte frustrasjon knyttet til utfordringene med å effektivisere en tillatelse til skadefelling. Det er gjort mye for å effektivisere skadefelling, ikke minst er tidsaspektet i søknadsprosessen vesentlig redusert. Men det er viktig at vi bruker den tiden som er nødvendig for å gjøre tilstrekkelig gode vurderinger!

En arbeidsgruppe i Hedmark har hatt som oppdrag å foreslå ulike tiltak for å effektivisere skadefelling av rovvilt, og rapporterte til Miljøverndepartementet i mars.

Noen tiltak kan kommunene, fylkene og rovviltnemndene ta tak i innenfor allerede eksisterende regelverk:

- Økt samarbeid på tvers av kommune- og fylkesgrenser
- Fokuserer på god dialog med øvrige aktører som beitenæring og grunneiere
- Få ned tiden fra skade skjer til det oppdages og rapporteres til Statens naturoppsyn. F.eks er det viktig å få alle som ferdes i naturen til å melde fra om det de ser, oppslag på informasjonstavler og bomkasser der det er opplysninger om kontaktpersoner.

Andre av disse faktorene krever grundige prosesser fra myndighetene:

- Vurdering av endring i eksisterende lovverk vedrørende for eksempel bruk av kunstig lys eller postering fra bil under skadefellingsforsøk.
- Endring av kompensasjonsordning. I Soria Moria II står det blant annet at det offentliges ansvar skal forsterkes og klargjøres. Det tas sikte på å ha en ny økonomisk kompensasjonsordning på plass sommeren 2010, der kommunale fellingslag får godtgjørelse fra første dag. Rapporten fremhever dette som den viktigste faktoren for å opprettholde og videreutvikle gode fellingslag.

Rapporten vil være et naturlig utgangspunkt for videre arbeid med målsetting om å effektivisere skadefelling av rovvilt. Uansett tiltak, er det viktig at man har realistiske forventninger. Det vil aldri bli særlig effektivt å felle rovvilt på barmark.

Felling av bjørn på vårsnø

30

Foto: Anders Sjøberg / Dellarte.tv

Miljøverndepartementet har tidligere år behandlet flere klagesaker vedrørende felling av bjørn på vårsnø. Med unntak av en enkelt sak, er alle søknader om vårjakt på bjørn avslått. (I 2008 ble det for et område i Nord-Trøndelag gitt en slik fellingstillatelse.)

Selv om sporsnø vil øke sjansen for å felle bjørn, er ikke målet med en skadefellingstillatelse å regulere rovviltbestanden. Skadefelling er i utgangspunktet et virkemiddel for å løse en akutt skadesituasjon i beitesesongen, og fellingen skal være rettet mot bestemte individer. Hiliggende bjørn og bjørn som nylig har forlatt overvintringsplassen, representerer ikke en akutt fare for skade. Med grunnlag i den kunnskap som foreligger om bjørnens adferd på våren og forsommeren, med stor vandringskapasitet og stor sannsynlighet for utvandring til andre områder, vil en felling av bjørn på våren ofte ha svært usikker effekt med hensyn på å redusere tap i beitesesongen innenfor det aktuelle området.

Terskler for uttak

31

Foto: Marianne Sjørvi

Forutsatt at det ikke er skadelig for bestandens overlevelse, er det i dag en meget lav terskel for uttak av skadevoldende individer i områder som er prioritert til beitebruk.

Skadefellingstillatelser gis hurtig (ofte kun snakk om minutter), og som regel er det tilstrekkelig med et fåtall kadaverfunn.

Erstatning

Regjeringen vil endre erstatningsordningen for husdyr. Det blir et vanskelig arbeid, men på bakgrunn av konfliktene rundt dagens ordning, må vi gjøre dette.

I det videre arbeidet er det viktig med grundige utredninger og inngående kunnskaper om ulike tapsårsaker og omfanget av disse. Det tas sikte på å nedsette en ekspertgruppe med bred kompetanse for å utrede alternative ordninger.

Miljøverndepartementet er også i drøftinger med andre departementer om erstatningsordningen for tamrein. Gjeldende ordning er basert på skadedokumentasjon, noe som er krevende og konfliktfylt. Vi drøfter blant annet alternativet med en risikobasert ordning, tilsvarende den svenske ordningen. Svenske erfaringer er her viktige for oss.

Sørsamisk reindrift

33

Foto: Landbruks- og matdepartementet

Det vil bli foretatt en gjennomgang og iverksatt nødvendige tiltak, både innenfor rovviltforvaltninga og reindriffta, med sikte på å sikre situasjonen for sørsamisk tamreindrift.

En rapport fra en arbeidsgruppe i Nord-Trøndelag, er et viktig utgangspunkt i det videre arbeidet. Rapporten er nå til behandling i Miljøverndepartementet, i samråd med Landbruks- og matdepartementet. Det tas sikte konsultasjoner med Sametinget og Norske reindriftssamers landsforbund i løpet av våren om videre oppfølging av de foreslåtte tiltakene.

Nødverge: Saken fordrer avveining mellom tunge hensyn

Dersom bestanden av jerv, gaupe og bjørn i en 3-årsperiode har vært klart over det bestandsmål som er fastsatt av Stortinget, skal adgangen til å felle disse artene i nødverge utvides. Felling skal da kunne skje dersom felling må anses påkrevet for å fjerne en umiddelbar og betydelig fare for skade på bufe, tamrein og gris. Med dette senkes terskelen for felling sammenlignet med det som i dag gjelder. Dersom bestanden av jerv, gaupe og bjørn deretter i en 3-årsperiode ligger klart under bestandsmålet, strammes fellingsadgangen inn igjen, inntil vilkårene for utvidet fellingsadgang på nytt er oppfylt.

Bjørnebestanden er i dag under bestandsmålet. En overgangsbestemmelse sikrer at fellingsadgangen for bjørn utvides første gang bestandsmålet nås. Etter at fellingsadgangen er utvidet, vil de ordinære reglene gjelde. Når det gjelder jerv og gaupe, er vilkårene for utvidet nødverge oppfylt med dagens bestandssituasjon.

I tillegg utvides adgangen til å felle rovdyr, uavhengig av art, som befinner seg i rovdysikkert hegn. Felling skal kunne skje når det er påkrevet for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på produksjonsdyr eller hund.

Nødverge hund

Hund omfattes i dag ikke av nødvergebestemmelsen i Norge, i motsetning til Sverige hvor nødverge også gjelder hund. Regjeringens forslag til ny nødvergebestemmelse innebærer imidlertid at hund vil omfattes når den befinner seg i rovdysikkert hegn.

I tillegg vil det arbeides videre med spørsmålet om en generell innlemmelse av hund i nødvergebestemmelsen. Det vil blant annet være viktig for oss å se nærmere på svenske erfaringer på området.

Vi har en ambisjon om å se på dette samtidig som det settes nytt bestandsmål for ulv. Disse to elementene må sees i sammenheng.

Forebygging og konfliktdemping

Regjeringen vil ha en fortsatt sterk satsing på forebyggende og konfliktdempende tiltak i rovviltforvaltningen, og gi omstillingsmidler i prioriterte rovdyrområder når dette anses hensiktsmessig.

Jeg føler at vi gjør mye godt arbeid på forebyggende tiltak –vi begynner blant annet å få mer erfaring med bruk av rovviltsikre gjerder. Jeg kjenner også til at flere av de norske gjerdeprosjektene har vært i Sverige for å lære fra de med lenger erfaring på dette området.

Når det gjelder konfliktdemping, mener jeg at vi har mye å lære.

Ekstraordinære uttak

På bildet ser vi resultatet av et hiuttak av jerv. Dette er ikke alminnelig jakt, og målet er å redusere omfanget av skadefelling og ekstraordinære uttak til et minimum.

Gaupejakta er effektiv, og har stor interesse blant jegerne.

Vi begynner nå å se slike tendenser også for jerv og bjørn. Dette er forsiktige skritt i retning av å alminneliggjøre felling og jakt på rovvilt.

Etter 100 år med et minimum av rovvilt er det ikke rart at vi trenger litt tid på å bygge opp kompetanse på jakt. Vi må bygge opp kunnskap og kompetanse med det mål om at uttak av rovvilt skal skje ved mest mulig alminnelig jakt.

Flere steder i verden er det relativt store penger i omløp i tilknytning til storviltjakt, for eksempel bjørnejakt i Canada eller Sverige.

Lisensfelling (ulv, bjørn, jerv): *Ikke jakt, men skademotivert virkemiddel for å begrense veksten og/eller utbredelsen av en bestand av jerv, bjørn og ulv. Artene er fredet og tilfredsstillende ikke jaktbarhetskriteriene. Vedtak om lisensfelling kan fattes etter nml §18 og rovviltforskriften.*

Kvotejakt (gaupe): *Ordinær jakt i den forstand at jakten utøves på en art som oppfyller jaktbarhetskriteriene. Jaktbar ihht viltloven § 9. Vedtak om kvotejakt kan fattes etter viltloven § 9, nml § 16 og rovviltforskriften.*

Illegal jakt

Viltskadecenter Rapport nr 1 / 2008

Dödlighet och illegal jakt i den skandinaviska vargstammen

En rapport från SKANDULV

Olof Liberg Håkan Sand,
Hans Christian Pedersen Petter Wabakken

38

Kilde: Rapport 1/08 fra Viltskadesenteret

I Norge har de største organisasjonene med engasjement i rovviltforvaltningen (kontaktutvalget for rovviltforvaltning) samlet seg om å ta avstand fra illegal jakt på rovdyr. Dette er viktig, men fremdeles ser vi dessverre ulike offentlige myndighetspersoner og andre miljøer som uttrykker forståelse for slik alvorlig miljøkriminalitet.

Illegal jakt er en alvorlig trussel mot små bestander, og for den skandinaviske ulvestammen kan det i verste fall få dramatiske konsekvenser på kort tid. Det er ingen tvil om at ulovlig jakt foregår med relativt stort omfang, jf. blant annet rapporten fra SKANDULV.

Illegal jakt kompliserer forvaltningen av rovviltbestandene, og det er viktig at vi gjør det vi kan for å forebygge slik kriminalitet.

Det er viktig for meg å presisere at dette ikke handler om å mistenkeliggjøre hele lokalbefolkninger eller segmenter av befolkningen. Bekjempelse av illegal jakt handler om å arbeide for å bli kvitt elementer/miljøer uten respekt for norsk lov.

Vi har i samarbeid med justisministeren satt fokus på dette, og det ble blant annet holdt et seminar hos Riksadvokaten i februar 2009 med illegal jakt på ulv som tema.

Så langt har det vist seg vanskelig å etterforske slike saker. Temaet må ha høyt fokus også i tiden fremover med mål om å få bort illegal jakt.

Takk for oppmerksomheten!

39

Foto: Tommy Andersen

I løpet av 2010 skal vi nå gå opp nye spor i den norske rovviltpolitikken. Som jeg nå har vist, vil nye bestandsmål for ulv og bjørn stå sentralt i månedene fremover.

Vi ønsker oss en bred og god debatt hvor kunnskapen sitter i hovedsete. En kunnskapsbasert debattflate vil gi oss et konstruktivt utgangspunkt for å finne gode løsninger på de utfordringene vi står ovenfor.

Hvilke bestandsmål skal vi sette oss? Hvordan skal vi få tapstallene på beitedyr ned, hvordan skal vi nå bestandsmålene, og hvordan kan vi oppnå et lavere konfliktnivå?

Vi må i felleskap søke løsningene – ikke problemene.

Kjør debatt!

40

Foto: Olav Gunnar Ballo